

„Chudičká Panna, Paní z ráje“

hudba: Petr Chaloupský (*1964)
text: Václav Renč (1911-1973)

1. Chu-dič - ká Pan-na, Pa - ní z rá - je,
2. Ko - li - krát-ko - li v klín jí slo - ží

bra - nou i klí - čem ží - vo - ta je,
Syn mi - lo - va - nou hla - vu Bo - ží,

všem pod - le měr, jak Pán je zná,
je o - na je - ho lá - ky hlas

všem ná - ro - dům všem po - ko - le - ním,
a zpí - vá v ma-teř - ství svém čis - tém

nám v klo-pý - tá - ní kaž-do - den - ním,
o na - šem po - kre - ven-ství s Kris - tem,

Krá - lov-na pov - ždy ví - téz - ná.
v touž ná - ruč zve - da - jíc i nás.

3. V tu náruč, která od věčnosti
neřekne lásce nikdy dosti,
vždy plná a vždy žíznivá.
Tak moře hloubkami se sytí
v svém bezhraničném vlnobítí,
tak hudba v hudbu přeznívá.

5. Vše zná, vše žila - kromě hřichů.
I lidský pláč, jenž do kalichů
tvář pravou teprv leptá všem.
Přes vlny žalů Panna svatá
za každým ze svých dětí chvátá,
pod srdcem s živým Ježíšem.

4. Vhroužena v slunce, po staletí
sahá po každém ze svých dětí
v paprsků láskyplné hře.
Paprsek - celé slunce nese.
A na každého dostane se,
kdo kalich duše otevře.

6. A věčné lásky děj se snová
vždy znova, s každou duší znova,
jako když úžas rozjímá
tajemství tvoje růžencová,
ó Matko vtěleného Slova,
ó Matko všech, ó Paní má!

„Chudičká Panna, Paní z ráje“

hudba: Petr Chaloupský (*1964)
text: Václav Renč (1911-1973)

1. Chu-dič - ká Pan-na, Pa - ní z rá - je,
2. Ko - li - krát-ko - li v klín jí slo - ží

bra - nou i klí - čem ží - vo - ta je,
Syn mi - lo - va - nou hla - vu Bo - ží,

všem pod - le měr, jak Pán je zná,
je o - na je - ho lá - ky hlas

všem ná - ro - dům všem po - ko - le - ním,
a zpí - vá v ma-teř - ství svém čis - tém

nám v klo-pý - tá - ní kaž-do - den - ním,
o na - šem po - kre - ven-ství s Kris - tem,

Krá - lov-na pov - ždy ví - téz - ná.
v touž ná - ruč zve - da - jíc i nás.

3. V tu náruč, která od věčnosti
neřekne lásce nikdy dosti,
vždy plná a vždy žíznivá.
Tak moře hloubkami se sytí
v svém bezhraničném vlnobítí,
tak hudba v hudbu přeznívá.

5. Vše zná, vše žila - kromě hřichů.
I lidský pláč, jenž do kalichů
tvář pravou teprv leptá všem.
Přes vlny žalů Panna svatá
za každým ze svých dětí chvátá,
pod srdcem s živým Ježíšem.

4. Vhroužena v slunce, po staletí
sahá po každém ze svých dětí
v paprsků láskyplné hře.
Paprsek - celé slunce nese.
A na každého dostane se,
kdo kalich duše otevře.

6. A věčné lásky děj se snová
vždy znova, s každou duší znova,
jako když úžas rozjímá
tajemství tvoje růžencová,
ó Matko vtěleného Slova,
ó Matko všech, ó Paní má!